

SOBOTECKÝ SKOZLÁK

I

září - říjen
školní rok 2016/17

Michaela Pažoutová, 9. A

Deník ze Zelené školy v
Jarosławieci
str. 5 - 12

Literární pořad
o Bohumilu Hrabalovi
str. 18

Kopidlenský kvíteček,
kapřík a jelen
str. 21 - 22

Obsah

Sloupek šéfredaktora

Úvodní slovo str. 3

Školní rozhlas

Zahájení školního roku 2016/17 str. 4

Deník ze Zelené školy v Jaroslawiecistr. 5 - 12

Anketa s účastníky Zelené školy str. 13

Navštívili jsme ZOO v Liberci str. 14

Literární exkurze v Litomyšli.....str. 15 - 16

Literární exkurze - Ostroměř, Lázně Bělohrad a Miletín; Beseda o Václavu Čtvrtkovi str. 17

Literární pořad o Bohumilu Hrabalovi str. 18

Sběr starého papíru a PET víček..... str. 19

Výtvarná exkurze za gotikou a renesancístr. 20

Dějepisná exkurze v Jičíně..... str. 21

Chytré hlavičky

Kopidlenský kvíteček, kapřík a jelen str. 21-22

Sobotecké branky, body, vteřiny

Okreskové kolo v minikopanéstr. 23

Okresní kolo přespolního běhu. str. 23 - 24

Něco navíc

Vznik školního poradenského pracoviště str. 24 - 25

Učíme se společně str. 25 - 26

Věděli jste že?

Střípky z historie..... str. 26 - 27

Fráňova dobrodružství

Módní přehlídka po našem str. 28 - 29

Vyzvědači opět v akci

Rozhovor s panem učitelem Mgr. Oldřichem Kroftoustr. 30

Kdo si hraje, nezlobí

Učebna str. 30 - 31

Sloupek šéfredaktora

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

dva měsíce z nového školního roku 2016/2017 jsou za námi a naše obměněná redakce školního časopisu si pro Vás připravila první číslo Sobotického školáka. A na co se můžete těšit?

V polovině září se zúčastnilo pětadvacet dětí Zelené školy v polské Jaroslawici a z tohoto pobytu jsme zpracovali rozsáhlý deník doplněný o anketu s jejími účastníky. Uskutečnila se také spousta exkurzí, z nichž si můžete přečíst mnoho reportáží. Tak třeba šestáci se vypravili do Litomyšle, kde navštívili dům jejího slavného rodáka. Že nevíte, kdo jím je? Tak se pusťte do křížovky, která je součástí reportáže, a hned Vám to bude jasné. Dočtete se také o velkém úspěchu našich žáků, kteří

se zúčastnili přírodovědných soutěží v Kopidlně. Úspěšné byly také naše žákyně v rámci okresního kola přespolního běhu. A naši devátáci si pro Vás připravili nový komiks, tentokrát na hodně nečekané téma. To se budete divit!

Budeme rádi, když nám budete posílat náměty na články, soutěže či nové rubriky. K tomuto účelu Vám slouží schránka Sobotického školáka umístěná v atriu školy.

Celobarevnou verzi časopisu si můžete přečíst na našich internetových stránkách.

<http://www.zssobotka.cz/inpage/skolni-casopis>

Radek Štáff

SLOŽENÍ REDAKCE
SOBOTECKÉHO ŠKOLÁKA
školní rok 2016/2017

Šéfredaktor:
Radek Štáff

Redaktoři:

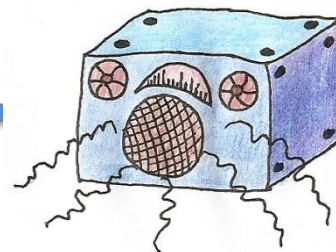
Věra Bočková	6. A
Monika Jirků	6. A
Aneta Kubánková	6. B
Petr Souček	6. B
Barbora Bártová	7. A
Nikola Jurigová	7. A
Lucie Schönová	7. A
Karel Kraus	7. B
Kristýna Novotná	7. B
Jan Pohl	8. A
Lucie Reslová	8. A
Natálie Klímová	9. A
Adéla Kuželová	9. A
Michaela Pažoutová	9. A

Školní časopis je dvoměsíčník a vychází pětkrát ročně. Jeho vydavatelem je ZŠ, Sobotka, okres Jičín.

vydáno dne: 2. 11. 2016

Zahájení školního roku 2016/2017

Letní prázdniny neskutečně rychle uplynuly, a tak se opět po dvou měsících sešli ve škole naši žáci a učitelé, aby společně zahájili školní rok 2016/2017. Ten se do kroniky školy zapíše mimo jiné tím, že

byly otevřeny hned tři první třídy s celkovým počtem 55 žáků. Prvnáčky přišli pozdravit a přivítat starosta města Sobotky Ing. Lubor Jenček, ředitelka školy Mgr. Jana Knapová a její zástupkyně Ing. Marcela Pipková. Všichni jim popřáli mnoho školní úspěchů a rodičům mnoho trpělivosti a pevné nervy. Poté byla v devět hodin po projevu paní ředitelky vztyčena školní vlajka našimi devátáky, čímž byl oficiálně zahájen nový školní rok.

Radek Štaff

DENÍK ZE ZELENÉ ŠKOLY V JAROSLAWIECI

14. - 21. 9. 2016

Po sedmi letech nám naši polští přátelé ze Sobótky opět nabídli, abychom se spolu s jejich žáky zúčastnili Zelené školy v Jaroslawieci, letovisku u Baltského moře. Tuto velkorysou nabídku jsme velmi rádi přijali. Zájem o účast na této akci byl mezi dětmi obrovský, a tak vedení školy čekal velmi těžký úkol - vybrat 25 žáků z 6. - 9. ročníků. Přednost nakonec dostali ti, kteří školu úspěšně reprezentovali na olympiádách, předmětových či sportovních soutěžích, redaktori Soboteckého školáka nebo ti, kteří pomáhají ve škole v třídních samosprávách, slabším spolužákům nebo žáci s velmi dobrým chováním.

STŘEDA 14. 9. 2016

Nastal den „D“ a všichni už jsou před patnáctou hodinou odpolední natěšeně připraveni před budovou Základní školy v Sobotce k odjezdu. Vždyť ani jeden z dětských účastníků si nemůže poslední zájezd do Jaroslawiece pamatovat, někteří v té době ještě ani nechodili do školy. Zbývá už jen zkontrolovat pasy a předat potřebné dokumenty, naložit zavazadla a může se vyrazit na cestu. Čeká nás nejprve cesta do polské Sobótky, kde následně přestoupíme na autobus, který nás zaveze až k moři.

Cesta plyne poměrně rychle, zdržení však nastává v Náchodě, kde se opravuje hlavní silnice do Polska a provoz je sveden jen do jednoho jízdního pruhu. Po čtyřhodinové cestě přijíždíme do Sobótky, je krátce po devatenácté hodině. Večeře je naplánována na osmou, a tak využíváme čas a jdeme s dětmi do města, abychom jim ukázali nejzajímavější místa. Přicházíme na náměstí, kde můžeme spatřit výstavu, na níž jsou zachyceny osudy polských politických vězňů po konci 2. sv. války. Všechny postavy mají u svých fotografií kopii rozsudku smrti. Když to čteme i u osmnáctileté dívky, tak nás mrazí po těle. Pokračujeme k maketě krajiny s dominantou této oblasti - horou Šlenžou, dále se zastavujeme u kostela, muzea a poté se vracíme do školy. Po večeri přecházejí žáci do malého kinosálu, který je součástí školy a mohou

zhlédnout film dle vlastního výběru. Kolem půl jedenácté se přesouváme na parkoviště a nastupujeme do autobusu. Protože jsou v autobuse i polské děti, přidělujeme našim žákům čísla od 1 do 25, kterými se nám budou během celého pobytu hlásit při sčítání. Tato metoda se ukazuje být velmi praktická. Hned první pokus se daří a slyšíme v řadě za sebou všech 25 čísel. Znamená to, že jsme v autobuse všichni, a tak můžeme vyrazit na dlouhý noční přejezd přes celé Polsko.

ČTVRTEK 15. 9. 2016

Je krátce po osmé hodině ranní a my jsme konečně na místě v přímořském letovisku Jaroslawiec v rekreačním středisku Rafa. Z autobusu odcházíme rovnou na snídani, až poté si vyzvedáváme z autobusu zavazadla, jdeme se ubytovat a alespoň na chvíli si odpočinout. Dopoledne máme ve vlastní režii, a tak v 11:30

svoláváme naše děti a odcházíme se poprvé podívat na pláž. Je nádherné slunečné počasí. Děti jsou nadšené, běhají v písku, zkoušejí teplotu moře nejprve pozvolným našlapováním, po chvíli jsou ve vlnách po kolena. Skáčou z hrází, ukazují nám medúzy a první mušle, které našly. Postupujeme po

pláži a pozorujeme rybáře, kteří před chvílí připluli a ze sítí vytahují své úlovky. Jsou to takové zvláštní placaté ryby. Blíží se třináctá hodina a my odcházíme na oběd. Podává se kuřecí řízek se šťouchaným bramborem, k tomu míchaný zeleninový salát s olivami. Po obědě odcházíme opět na pláž, tentokrát i s polskými žáky a učiteli. Mají pro nás nachystanou soutěž „stavění z písku“. Děti se rozdělují do několika skupin a mají za úkol postavit během 45 minut co možná největší stavbu. Na pláži se tak postupně objevuje velký hrad, mořská panna, sopka, obří želva nebo postava ženy s názvem Věstonická Adéla. Porota si vše pečlivě fotí a sděluje nám, že se výsledky soutěže dozvíme později během

našeho pobytu. Následuje sportovní část odpoledne na pláži. Nejprve je nutné vybrat z naší skupiny dva desetičlenné týmy, které budou soutěžit s polskými třídami. První disciplínou je soutěž v přesnosti střelby na branku, kde se nám příliš nedaří. Další disciplínou je přetahování lana. Naše starší skupina zde dominuje a poráží i nejstarší polskou třídu. I polští učitelé jen nevěřícně kroutí hlavou, kde se v našich dětech bere taková zarputilost a síla. Naše skupina vítězí bez jediné porážky! Následuje několik štafetových závodů a i zde si vedeme velmi dobře. Všichni si hry užíváme, objevují se i komické pády, neboť běh v písku není zrovna jednoduchý. Čas kvapí a musíme zpět, blíží se večere a po ní je pro naše žáky nachystána večerní zábava - diskotéka. Ne všichni jsou však milovníky tanečních krecí, a tak využívají i zázemí areálu a hrají stolní tenis nebo kulečnick. Po půl desáté se už většina trousí na ubytovnu a v deset ohlašujeme večerku. Den by náročný a my můžeme jít konečně spát.

PÁTEK 16. 9. 2016

Probouzíme se opět do sluncem zalitého dne. Po snídani se scházíme před ubytovnou v devět hodin. Poláci mají běžnou výuku a my dostáváme za úkol připravit si pro ně nějakou českou lidovou píseň, kterou bychom je odpoledne naučili. Dále dostáváme seznam úkolů, jejichž řešení budeme prezentovat na úterních Neptunáliích, které budou tentokrát na vojenské téma. Odcházíme do

parku nad pláží i s kytarou a nacvičujeme nejprve píseň „Znám já jeden krásný zámek“, kterou chceme naše polské přátele naučit. Po několikerém zopakování vymyslíme, jakou vojenskou píseň bychom zaspívali na Neptunáliích. To je totiž jeden z úkolů, které máme na lístečku. Přicházíme s návrhem, že vzhledem k nedostatku zeleného oblečení budeme jednotkou mariňáků. Modrou a bílou barvu už přeci jen většina z nás ve svých zavazadlech najde. Pan učitel Šimral tedy navrhuje, že

budeme zpívat píseň „Pochod amerických námořníků“. Vymyslíme i název jednotky „SOBRIŇÁCI“ (Sobotečtí mariňáci), přemyslíme, jak by mohla vypadat naše vlajka a znak. Zkoušíme si společně zazpívat píseň, kterou postupně měníme na „Pochod soboteckých námořníků“. Děti si zapisují slova písně do bloku a mají za úkol se píseň naučit zpaměti. Práce už ale bylo dost, a tak se jdeme ještě chvilku projít. Je čas oběda, podává se rybí karbanátek s bramborem a salátem. Po obědě máme poprvé možnost vyzkoušet místní krytý bazén. Voda je docela studená, ale to je jen prvotní pocit. Děti využívají i vířivé vany, finské sauny, házejí si s míčem a zkoušejí vodní pólo. Kolem čtvrté hodiny odpolední zveme naše polské přátele na malé náměstí nad pláží, kde jsou pro nás vhodně sestavené lavičky. Jsou tu stupňovitě tři dlouhé řady laviček, které nám slouží jako malé hlediště. Máme pro ně nachystané noty písně „Znám já jeden krásný zámek“, kterou je chceme naučit. Nejprve si společně čteme slova. Polské učitele zajímá obsah a nechávají si vysvětlit slova, kterým nerozumějí. Poté píseň zpíváme ve volném tempu. Dětem se to daří velmi dobře, a tak můžeme nasadit rychlejší tempo a zazpívat si píseň celou. Máme radost, že se nám to daří. Po dobrém výkonu odcházíme na večeri. Na talíři máme krásnou mořskou rybu, která se podobá těm, které včera lovili rybáři ze svých sítí. Dozvídáme se, že se jmenuje „flondra“. Večerní program je ve znamení vodního póla. Do soutěže se přihlašují i dva české týmy a jeden z nich obsazuje v šestičlenné konkurenci pěkné 2. místo. Při hře nás šokuje svým tahem na branku především Adéla Vorlíčková, která má pro hru velký cit. Většina střel z její rukou končí v síti.

SOBOTA 17. 9. 2016

Počasí nám zatím opravdu přeje. Opět máme pěkný slunečný den a po snídani se vydáváme autobusem na první výlet mimo Jaroslawiec. Naším cílem je město Ustka, kde se jdeme nejprve podívat na konec betonového mola s výhledem na širé moře a kolem jedenácté hodiny nastupujeme na krásný dřevěný koráb, který nás zaveze na moře na zhruba hodinovou projížďku. Máme štěstí, že

nejsou příliš vysoké vlny, ale i tak se koráb mohutně houpá. Většina z nás to zvládá dobře, ale najdou se i tací, kterým není zrovna příjemně po těle. Po návratu z vyjížd'ky máme ještě dostatek času, a tak se vydáváme na prohlídku města a děti si mohou konečně nakoupit nějaké suvenýry a dárky pro své příbuzné. Do Jaroslawiece se vracíme kolem třetí hodiny a odcházíme do jídelny na pozdní oběd. Dnes se podává masová směs s kroupami a okurkovým salátem. Ve čtyři hodiny se scházíme

ve sportovní hale a naši hostitelé mají nachystanou netradiční hru s názvem „Nibylandia“. V pozadí hry se odehrává příběh z polské bajky. Nibylandia je země, která je rozdělena do čtyř krajů označených barvami. Hry se účastní čtyři družstva a každé z nich představuje jeden kraj, jednu barvu. Našemu družstvu je přidělena barva žlutá, a tak jsme všichni do této barvy oděni. Kromě

kraje žlutého je tu také kraj modrý, červený a zelený. Postupně během hry posloucháme příběh a dostáváme různé úkoly. Nejprve máme složit hymnu - zazpívat píseň, která by náš kraj nejlépe vystihovala, poté složit pokřik, vytvořit pomník a sestavit jídelníček typický pro svůj kraj. Máme však především dokázat, že ten náš kraj je prostě nejlepší. Naším symbolem se stává slunce, vše je prozářené, radostné, náš pomník je monumentální, plný pohybu, jídelníček je sestaven jen ze žlutých pokrmů a nápojů. Z příběhu zjišťujeme, že náš žlutý kraj nemá vůbec ponětí o existenci kraje jiné barvy. To se však postupem času mění a my poznáváme i jiné barvy, které se postupně mezi sebou mísí a všichni se radují. Hra nás velmi bavila, byla nápaditá a museli jsme při ní použít svou fantazii a kreativitu. Sobotní den je zakončen v hale volejbalovým zápasem. Poláci si nejprve chtějí zahrát proti nám. Tušíme však, že nemáme šanci uspět, neboť volejbal je v Polsku takřka sport číslo jedna. Po jednoznačné výhře soupeře se domlouváme, že týmy promícháme, abychom se mohli něco přiučit. Po několika již vyrovnaných setech hru končíme a jde se spát.

NEDELE 18. 9. 2016

Při nedělní snídani jsou odměněny týmy, které obsadily stupně vítězů v turnaji ve vodním pólu. Náš tým ve složení (V. Horčičková, V. Bočková, A. Vorlíčková, Ž. Vraná, A. Stránský a K. Kraus) přebírá diplom a cenu za celkové 2. místo. Kromě sladké odměny dostává tým i basketbalový míč. Celé dopoledne je následně věnováno přípravě na Naptunálie, které se již nezadržitelně blíží a my máme ještě mnoho nesplněných úkolů. Zaměřujeme se především na výrobu námořnických čepic, maluje se vlajka a znak

naší sobriňácké jednotky. Zdokonalujeme pod vedením velitele Šimrala pochod se zpěvem, nacvičujeme jednotnost při plnění jeho vojenských povelů. Když máme vše nachystané, odcházíme ještě před obědem na společnou procházku městem. K obědu se podává vepřový řízek s bramborem. Na odpolední program se všichni žáci moc těší, čeká nás totiž cesta do Darlowa, kde se nachází velké aquacentrum. Mezi největší

atrakce zde patří dvě skluzavky a dva tobogány. Zelený je takový klasický, ale v tom červeném, to je jiná jízda! Sviští to tu opravdu rychle. Mezi dětmi závodíme, kdo dosáhne nejlepšího času. Nad tobogánem totiž svítí časomíra, která měří, za jak dlouho jím projedete do cíle. Nejrychlejší je s časem 9,6 s Karel Kraus. I obě skluzavky jsou v častém obležení našich dětí, využívají však i radovánek v bazénu, někteří se vyhřívají ve vířivkách. Čas je však náš nepřítel a po hodině a půl musíme bazén opustit. Po návratu do Jaroslawiece máme chvilku čas na osobní volno. Tradičně

je plno u kulečníku, ale i u pingpongového stolu, kde se odehrávají už po několik dní napínavé bitvy především mezi mnou a Jirkou Havlíkem. Většinou odcházím po velkém boji poražen, ale je mi dopřáno ho v několika případech i porazit. Je to velká zábava. Po večeři se všichni účastníci Zelené školy scházejí u ohniště, kde před opékáním buřtů plníme i předem zadaný úkol. Máme zazpívat píseň, ve které by se objevilo slovo „slunce“. Máme připravené hned dvě, které jsme natrénovali při zpáteční cestě autobusem z Darlowa. Nejprve zpíváme píseň „Statistika nuda je“ z pohádky Princové jsou na draka. Navrch přidáváme píseň „Svítil, svítí slunce nad hlavou“ z pohádky Honza málem králem. Za provedení obou písní jsme odměněni bouřlivých potleskem, ale je tu před námi další výzva. Během opékání buřtů si máme nachystat další píseň na vylosované slovo. Z klobouku tahám lísteček se slovem „kytara“. Chvilku přemýšlíme a napadá nás píseň „Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě“ z oblíbeného filmu Pelíšky. Rychle sepisujeme slova na papír a jdeme si píseň alespoň jednou zkusit. Po opečení buřtů se všechny skupiny prezentují svou písní a je to fajn zábava. Na závěr se přidávají i polští učitelé, kteří si také jeden lísteček vytáhli a celý večer parádním zpěvem zakončili.

PONDĚLÍ 19. 9. 2016

Při snídani jsou zveřejněny výsledky soutěže ve stavění z písku. První skupina, která stavěla velký hrad, přijímá diplom a cenu za 3. místo (S. Patka, T. Kuchař, P. Souček, V. Rejzek, K. Vitinová, E. Šačirovičová, V. Horčíčková, Ž. Vraná, A. Vorlíčková a S. Řezbová). Druhá skupina, která vytvořila ženskou postavu „Věstonickou Adélu“ obsazuje 2. příčku (A. Kuželová, M. Pažoutová, P. Loumová, K. Drapáková, M. Drbohlavová, P. Šimůnek a J. Havlík).

Po snídani se vydáváme na celodenní výlet. Na naše přání odjíždíme do Slowiňského národního parku, který je od Jaroslawiece vzdálen zhruba 100 km. Dominantou tohoto parku jsou obrovské písečné duny, a když jsme tu byli před osmi lety poprvé, bylo toto místo pro nás nezapomenutelným zážitkem. Chceme se sem proto opět podívat a dopřát tento zážitek i dětem. Pobyt v parku máme

tentokrát navíc ještě zpestřen jízdou lodí po jezeře, čímž si zkracujeme velký kus cesty, který bychom jinak museli ujít pěšky. Po vylodění se vydáváme na prohlídku lesního muzea s raketami, zbraněmi a další vojenskou technikou. Využíváme i možnosti vyšlapat na rozhlednu, která je součástí muzea, a rozhlížíme se z ní do nejbližšího okolí. První duny jsou takřka na dohled.

Po prohlídce muzea přecházíme na konec lesa, kde se před námi během chvilky objevuje písčná poušť. Teplé počasí nám umožňuje sundat si boty a brodit se pískem naboso. Fotoaparáty jsou

v tuto chvíli ve velké permanenci, všichni si chtějí toto fascinující místo řádně zdokumentovat. Po vyšplhání na nejvyšší písčnou dunu se před námi rozevírá pohled na pláž a širé moře. Čeká nás šestikilometrová cesta zpět k autobusu po pláži. Chůze v písku je sice náročná, ale většina dětí si ji zpestřuje sbíráním různých kamínků a mušlí. Do cíle přicházejí mnozí velice unaveni, ale ten zážitek za trochu námahy rozhodně stojí. Vracíme se do Jarosławiece až kolem sedmé hodiny večerní a odcházíme na pozdní večeři, obvykle se totiž

podává o hodinu dříve. Pondělní program však ještě není u konce. Pro zájemce jsou nachystány závody v plavání. Překvapuje nás, že po náročném dni se mezi našimi dětmi najdou tací, kteří mají ještě sílu zapojit se do závodů a plavat. A naše překvapení je o to větší, když mezi dívkami obsazujeme kompletní místa na stupních vítězů a u chlapců 1. a 3. místo, a to ještě jen proto, že se do závodu přihlásili jen dva naši chlapci. Nezbyvá, než před jejich výkony smeknout.

Závod v plavání:

Dívky:

1. místo - Věra Bočková (13,91 s.)
2. místo - Valentýna Horčíčková (13,93 s.)
3. místo - Adéla Vorlíčková (15,53 s.)

Chlapci:

1. místo - Adam Stránský (11,69 s.)
2. místo - Boris Sitkowski (12,28 s.)
3. místo - Tomáš Kuchař (12,69 s.)

Je před námi poslední den v Jaroslawieci. Při snídani jsou oceněni úspěšní plavci a já se dozvídám, že jsem byl vybrán pro roli Neptuna při závěrečných slavnostech „Neptunáliích“. Je to pro mě pocta a velkou výzvu s radostí přijímám i přesto, že nám to narušuje určité plány. Máme však ještě chvíli čas a můžeme si nacvičený program přizpůsobit bez mé účasti. Děti jsou šikovné a všechny úpravy zvládají bez větších obtíží. Je patnáct minut po desáté hodině dopolední a já odcházím do „maskérny“, abych byl oděn do kostýmu Neptuna, který je tvořen z prostěradla ozdobeného větvemi a listy břechťanu. Z něj je vytvořena i koruna, která mi je posazena na

hlavu. Zbývá už je trochu dolíčit a vzít si do ruky velký žlutý trojzubec. Jsem nachystán a vše může začít. Jsem vyslán do čela průvodu, který prochází městem na pláž, kde se Neptunálie odehrávají. Sedám si do pomyslného křesla a se zaujetím mohu v klidu sledovat, co se bude dít. Jednotlivé týmy postupně prezentují svou vojenskou píseň, pokřik, vlajku,

tanec a na závěr zní vojenské povely. Poté plní zástupci týmů řadu sportovních úkolů a na závěr čeká všechny účastníky strastiplná cesta s řadou překážek s cílem u Neptuna, který jim předává diplom a pasuje je na úspěšné absolventy Neptunálií. Po dvou hodinách odcházíme na oběd (pečené kuře s bramborem a salátem). Po obědě nás zve pan ředitel všechny na zmrzlinu a je před námi poslední odpolední program našeho pobytu v Jaroslawieci. Nejprve

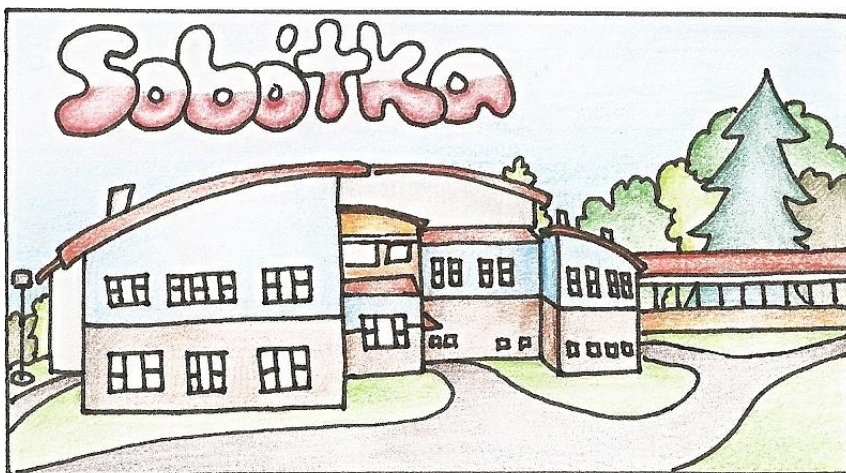

se jdeme podívat na maják. Z výšky padesáti metrů dohlédneme opravdu daleko a je to moc pěkný pohled. Poté přecházíme do Muzea jantaru, kde se dozvídáme, jak vlastně tento minerál vznikl. Můžeme si ho prohlédnout v mnoha různých odstínech a velikostech, dozvídáme se o jeho největších nalezištích a se zaujetím si prohlížíme ty, které v sobě ukrývají zkameněliny hmyzu nebo rostlin. Po prohlídce muzea odcházíme na poslední večeři, při které naše paní ředitelka předává našim hostitelům a vedení rekreačního střediska dárky. Zaznívají děkovná slova a polský pan ředitel vyslovuje naději, že se tu za rok opět společně sejdeme. Na naše děti čeká už jen úklid pokojů a balení zavazadel. Vše se chýlí k návratu do polské Sobótky. V 21:00 nasedáme do přistavených autobusů a loučíme se s Jaroslawieci, čeká nás opět noční přejezd přes celé Polsko.

STŘEDA 21. 9. 2016

Krátce po půl šesté ráno přijíždíme do Sobótky. Odcházíme na snídani a poté mají děti možnost usadit se opět do kinosálu. Před sedmou hodinou jdeme společně do obchodu. Děti kupují poslední dárky pro rodiče, my tradičně rybí speciality, které tu mají opravdu kvalitní a chutné. V osm hodin přijíždí autobus z Česka a my se vydáváme na návrat domů.

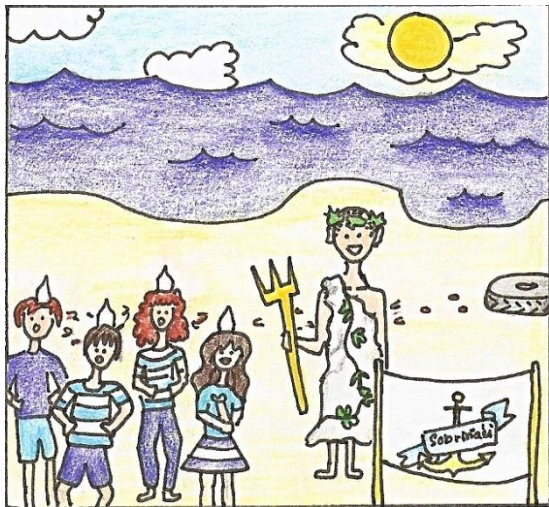

Za všechny členy výpravy bych chtěl poděkovat našim hostitelům za skvělý týden, který si pro nás připravili. Děti měly možnost poznat krásná místa v Polsku a prožít příjemné chvíle se svými polskými vrstevníky při mnoha sportovních, kulturních, ale i turistických akcích. Moc si této příležitosti vážíme a těšíme se na další společné setkání, které proběhne v květnu 2017 u nás v české Sobotce.

Radek Štaff

Anketa s účastníky Zelené školy

Jaký byl tvůj největší zážitek během pobytu na Zelené škole?

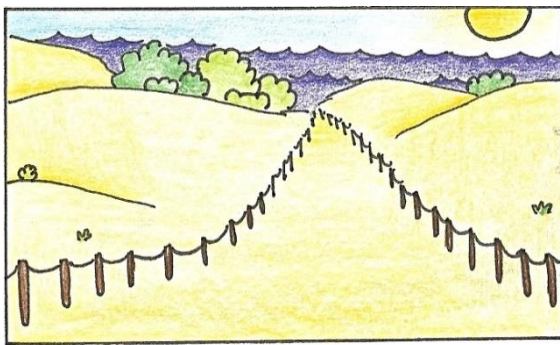

Adéla Kuželová, 9. A
Volejbal a Neptunálie.

Michaela Pažoutová, 9. A
Celý pobyt byl nejlepší. Největší dojem na mě ale udělaly písčité duny. V tu chvíli jsem si připadala jako v egyptské poušti.

Jiří Havlík, 9. A
Výhra v ping pongu nad panem Štaffem.

Eliška Šačirovičová, 8. A
Učit se s kamarádkami polsky.

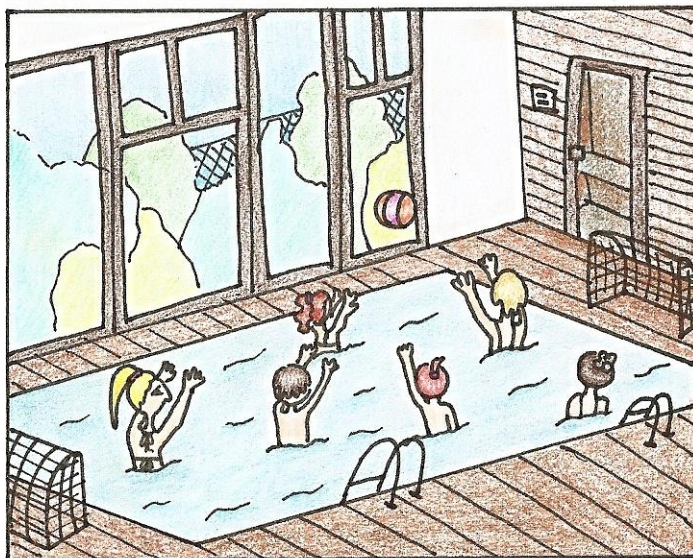
Petra Loumová, 9. A
Vodní pólo, společné sporty a hry.

Klára Erbenová, 9. A
Písčité duny, společné sporty.

Lucie Richterová, 9. A
Písčité duny.

Adéla Vorlíčková, 8. A
Vodní pólo.

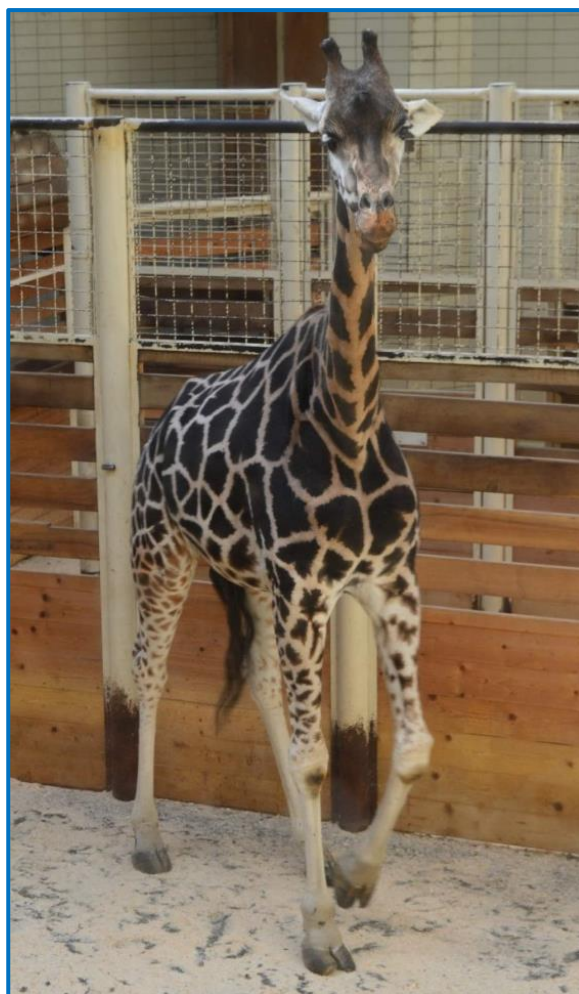
Monika Jirků, 6. A
Aquapark.

Věra Bočková a Monika Jirků, 6. A

Navštívili jsme ZOO v Liberci

Na čtvrtek 22. září 2016 byla ve škole nahlášena plánovaná odstávka el. energie, a proto si pro nás naši učitelé připravili mimořádně exkurzi do Zoologické zahrady v Liberci. Vyrazili jsme v osm hodin a cesta nám kvůli objížděce trvala téměř hodinu. Ihned po vstupu do zoologické zahrady jsme se rozdělili do několika skupin. Od učitelů jsme obdrželi pracovní listy s úkoly, které jsme měli během dvou hodin vyplnit. Úkoly byly zaměřeny na dravce, a tak jsme se s naší skupinou vydali hledat jejich pavilon. Bohužel jsme šli špatným směrem, ale i přes tento drobný „zádrhel“ jsme se nakonec dobrali cíle.

Když jsme vyplnili část úkolů z pracovního listu, šli jsme se krátce občerstvit. Poté nám zbývala do srazu ještě téměř hodina, a tak jsme si prošli celou zoologickou zahradu ještě jednou, abychom vyhledali odpovědi na nedořešené úkoly. Během celého okruhu jsme pořídili mnoho fotografií, ale značná část z nich byla rozmazaná, a tak jsem je musel vymazat.

V jedenáct hodin se sešly všechny skupiny a společně jsme si zkontrolovali pracovní listy. Poté jsme se mohli ještě na hodinu rozejít po zahradě. Já se třemi spolužačkami jsem vyrazil na nejzajímavější místa a snažil se vyfotografovat co nejvíce zvířat. Ke konci cesty jsme se zastavili u malé chatky, ve které byla zrovna ukázka péče o

zvířata. Úplně jsme zapomněli na čas, a tak jsme museli spěchat, abychom vůbec dorazili včas. To se nám nakonec podařilo a nám nezbývalo již nic jiného než se vrátit zpět do Sobotky.

Jan Pohl, 8. A

Literární exkurze v Litomyšli

Ve čtvrtek 29. září 2016 jsme společně se spolužáky obou 6. tříd odjeli do Litomyšle. Zde jsme navštívili rodný dům Bedřicha Smetany, známého hudebního skladatele. Z úst průvodkyně jsme se o něm dozvěděli mnoho zajímavých informací. Dokonce jsme si mohli prohlédnout původní stůl, na kterém údajně skladatel psal svá díla.

Dále jsme navštívili Růžový palouček. Na tomto místě se prý loučil se svojí vlastní Jan Ámos Komenský a mnoho dalších členů Jednoty bratrské, než odešli do exilu.

Poslední zastávkou této exkurze byl zámek Nové Hrady, kde jsme navštívili muzeum cyklistiky. V muzeu jsme viděli vývoj kola od prvopočátku po současnou podobu. Po prohlídce jsme se vydali na cestu zpět do Sobotky.

Tato celodenní exkurze byla zajímavým zpestřením výuky českého jazyka.

Aneta Kubánková, 6. B

Bedřich Smetana

Bedřich Smetana se narodil 2. března 1824 v Litomyšli v rodině panského sládky a měl deset sourozenců. Byl významný český hudební skladatel v období romantismu.

Od malička se věnoval hře na housle a klavír. Studoval u Josefa Proksche. V Praze působil od roku 1847 jako klavírista a hudební pedagog. O dva roky později se oženil s Kateřinou Otilií Kolářovou. Měli spolu čtyři dcery. Gabriela, Bedřiška a Kateřina však záhy zemřely a zbyla jim jen dcera Žofie. Po tomto tragickém období odjel Bedřich Smetana do švédského Göteborgu, kde v letech 1856 - 1861 působil jako dirigent a učitel hudby.

V roce 1859 zemřela jeho žena Kateřina. O rok později se oženil s o šestnáct let mladší Barborou Fernandiovou. Z tohoto manželství se narodily dcery Zdena a Božena. Po návratu do Prahy se Bedřich Smetana stal hudebním kritikem a operním skladatelem. Mezi jeho nejznámější opery patří: Prodaná nevěsta, Braniboři v Čechách, Libuše nebo Hubička. Stal se prvním kapelníkem Prozatímního divadla.

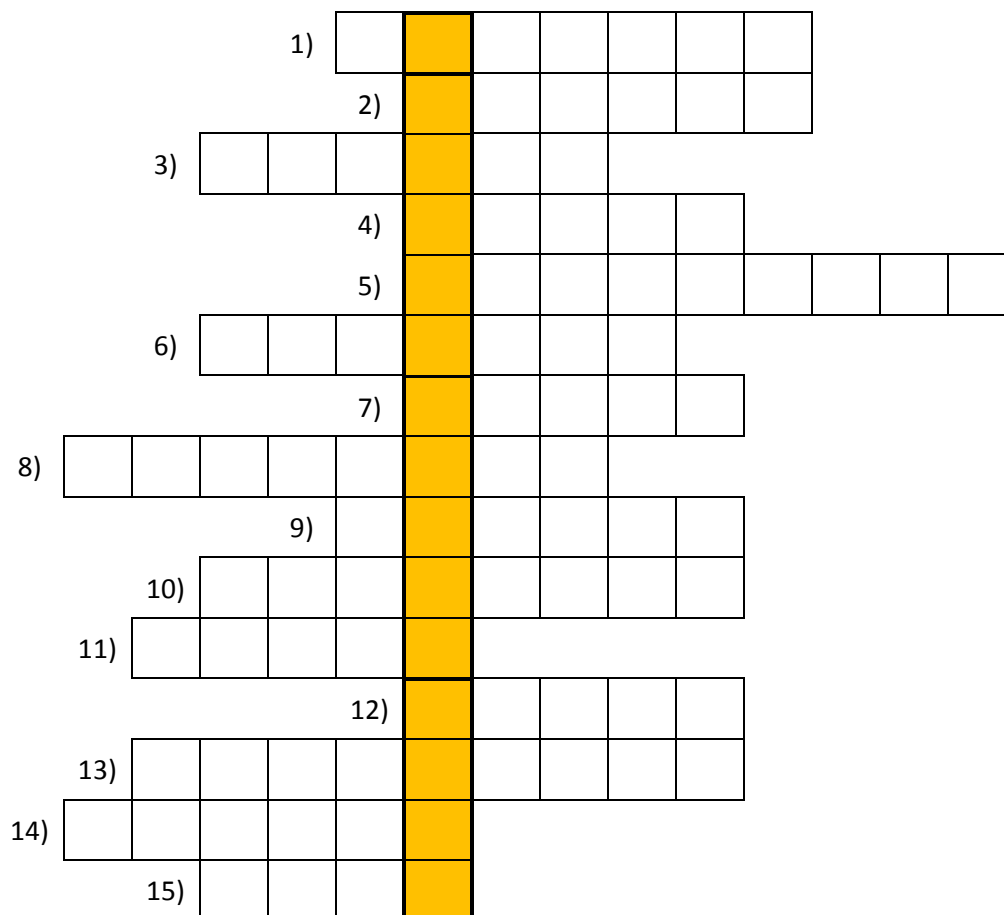
Po roce 1870 se začal zhoršovat Smetanův zdravotní stav. I přes léčení postupně ztratil sluch v pravém uchu. Na levé ucho náhle ohluchl 20. října 1874. Nastěhoval se ke své dceři Žofii Schwarzové do Jabkenic, kde pokračoval ve skládání hudby. Zde vzniklo i přes jeho handicap monumentální dílo Má vlast. Je to cyklus šesti symfonických básní (Vyšehrad, Vltava, Šárka, Z českých luhů a hájů, Tábor a Blaník), v nichž oslavuje nejen minulost českého národa, ale

zachycuje v nich i současnost a naději do budoucna.

Kvůli záchvatům zuřivosti, kdy byl Smetana nebezpečný svému okolí, byl v roce 1884 převezen do Ústavu pro choromyslné v Praze na Vinohradech, kde 12. května téhož roku zemřel.

Na mnoha místech byly Smetanovi postaveny pomníky nebo zasazeny pamětní desky.

Doplň následující křížovku na téma: Bedřich Smetana

- 1) Uveď název státu, ve kterém se nachází město Göteborg.
- 2) Dopln' jeden z hudebních nástrojů, na které Bedřich Smetana hrál.
- 3) Uveď název opery o české kněžně, Krokově dceři.
- 4) Kolik měl Bedřich Smetana sourozenců?
- 5) Dopln' název opery: v Čechách
- 6) Dopln' název opery: nevěsta
- 7) Smetana měl se svou první manželkou čtyři dcery, tři však záhy zemřely a zůstala jen jedna. Která?
- 8) Jak se jmenoval první manželka Bedřicha Smetany?
- 9) Dopln' název měsíce, ve kterém Bedřich Smetana zemřel.
- 10) Uveď název města, ve kterém se Bedřich Smetana narodil.
- 11) Dopln' název cyklu šesti symfonických básní: Má
- 12) Dopln' národnost Bedřicha Smetany.
- 13) Uveď název obce, kde bydlela Smetanova dcera Žofie.
- 14) Dopln' příjmení Smetanova učitele: Josef
- 15) Dopln' název symfonické básně: Z českých luhů a

Zdroj informací: www.wikipedia.org; zdroj obrázku B. Smetana: www.google.cz

Literární exkurze - Ostroměř, Lázně Bělohrad a Miletín

Ve středu 5. října 2016 se sedmé třídy vydaly na exkurzi do Ostroměře, Lázní Bělohrad a Miletína. Vyjeli jsme v osm hodin a cesta nám utekla rychle. V Ostroměři jsme navštívili zdejší Muzeum Eduarda Štorcha a Karla Zemana. Dozvěděli jsme se spoustu informací o těchto osobnostech a zhlédli mnoho zajímavých předmětů. Po prohlídce jsme opět nastoupili do autobusu a pokračovali dál do Lázní Bělohrad. Šli jsme si prohlédnout Památník Karla Václava Rase. Kdysi to byla zámecká oranžerie, která byla přebudována k jeho stému výročí narození. Z této návštěvy nám utkvělo v paměti například to, že blízká vesnička tyčící se na kopci za Lázněmi Bělohrad - Byšičky - byla zcela vypálena, zbyl tu jen kostel sv. Petra a Pavla a hřbitov. Po prohlídce zajímavé expozice nás čekala poslední zastávka, a sice Miletín, rodiště slavného spisovatele, básníka a sběratele národních pohádek Karla Jaromíra Erbena. Prohlédli jsme si jeho rodný domek. Paní průvodkyně nám vyprávěla, jak Miletín zasáhl požár a že i tento dům nebyl ušetřen plamenů, a musel se tedy rekonstruovat. Ve vitrínách byla vystavena jeho díla, třeba i jedno z nejstarších vydání jeho nejznámějšího díla - básnické sbírky

Kytice. V malé podkrovní světničce se nachází původní vybavení, např. malovaná skříň, dřevěná kolébka a kožený opasek, který patřil jeho otci.

I přesto, že nám počasí nepřálo, exkurzi jsme si náležitě užili. Zakončili jsme ji totiž sladkou tečkou v podobě perníkových „miletínských modlitbiček“, které s teplým čajem chutnaly úžasně. Děkujeme našim učitelkám Nadě Ortové a Olze Tukové za tuto literární exkurzi a u nyní už se těšíme na další.

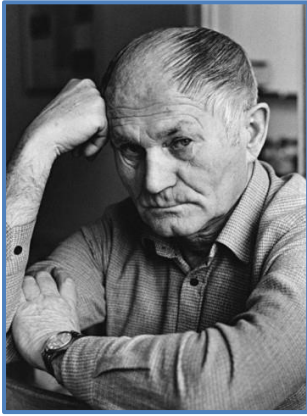
Barbora Bártová, 7. A

Beseda o Václavu Čtvrtkovi

Ve čtvrtek 6. října 2016 probíhala ve školní knihovně beseda s kronikářkou města Jičína PhDr. Evou Bílkovou o spisovateli Václavu Čtvrtkovi. Děti, které se této besedy zúčastnily, se mohly dozvědět více o jeho nelehkém životě. Například o jeho vztazích, jeho dcerách a dalších zajímavostech. Vyslechli jsme si mnoho poznatků o jeho dílech, která sepsal. Vyprávěli jsme si také, jak a kde některá svá díla psal. Dozvěděli jsme se, jak vymýšlel jména pro své pohádkové postavy. Např. pro Manku, Cipíska i pro Rumcajse. Jak umísťoval vodníky do příslušných rumbíků a mnoho dalšího.

Aneta Kubánková, 6. B

Literární pořad o Bohumilu Hrabalovi

Dne 6. října 2016 šli žáci 7. - 9. ročníků do sálu spořitelny na komponovaný literární pořad o životě a díle Bohumila Hrabala. Mgr. Marie Dušáková měla pro nás připravenou velmi zajímavou prezentaci, ve které jsme se dozvěděli známá i neznámá fakta o jednom z nejznámějších českých spisovatelů. Podívali jsme se také na úryvky z filmů, které byly natočeny podle Hrabalovy knižní předlohy. Jsou to, např. *Ostře sledované vlaky*, *Obsluhoval jsem anglického krále*, *Postřižiny* a mnoho dalších.

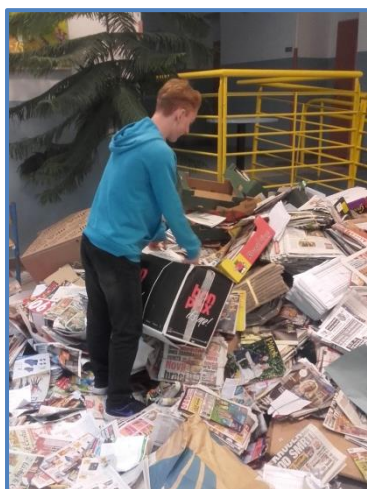
Bohumil Hrabal je nejen český, ale i světový pojem. Hrabal byl vlastně takový „ohňostroj nápadů“, ale hlavně neuvěřitelně chytrý člověk. Málokdo si ovšem uvědomí, že nebýt třeba hospody U Zlatého tygra, kde Hrabal „vysedával“ a naslouchal příběhům obyčejných lidí, které pojmenoval velmi zvláště „pábitelé“, nikdy by nevzniklo například jeho dílo *Příliš hlučná samota*. Tvorbu Bohumila Hrabala bylo několik let zakázáno publikovat, protože ve svých dílech neuvěřitelně pravdivě a lidsky popisoval život obyčejných lidí, což se nelíbilo tehdejšímu režimu v Československu. Jeho knihy si ale lidé mohli přečíst v tzv. samizdatech, což byly knihy opisované na psacím stroji. A i když jich bylo jen nepatrné množství, pořád to byly knihy, které v těžkých časech jistě „pohladily po duši“. O pár let později ale mohl zase své knihy vydávat, i když pod přísnou cenzurou. Bohumil Hrabal je pro nás velmi dobrý příklad toho, že v každém věku a s jakýmkoliv školním prospěchem (Bohumil Hrabal několikrát propadl) se člověk může věnovat tomu, co jej baví a naplňuje.

Lucie Schönová, 7. A

Sběr starého papíru a PET víček

Ve dnech 10. - 14. října 2016 proběhl u nás ve škole tradiční sběr starého papíru a PET víček. Celkem bylo nasbíráno téměř 8 tun papíru. Děkuji všem, kteří sběr do školy přinesli a také žákům devátého ročníku za jeho organizaci.

Nejvíce nasbírali:

1. stupeň

1. místo: Ema Prudičová, 3. B - 497 kg
 2. místo: Tomáš Zíta, 1. C - 327 kg
 3. místo: Lukáš Kudrna, 3. B - 196 kg

2. stupeň

1. místo: Petra Loumová, 9. A - 188 kg
 2. místo: Jan Pohl, 8. A - 132 kg
 3. místo: Jakub Plíšek, 6. B - 119 kg

Třída	Množství	Nejlepší jednotlivec	Množství
1. A	454 kg	Eduard Černý	144 kg
1. B	276 kg	Eliška Špígllová	76 kg
1. C	758 kg	Tomáš Zíta	327 kg
2. A	305 kg	Václav Kunst	74 kg
2. B	467 kg	Jan Podhajský	147 kg
3. A	680 kg	Petr Hudec	151 kg
3. B	1 058 kg	Ema Prudičová	497 kg
4. A	368 kg	Kristýna Čeeová	55 kg
4. B	332 kg	Viktorie Kloučková	103 kg
5. A	480 kg	Natálie Loumová	151 kg
5. B	958 kg	Natálie Semecká	157 kg
6. A	215 kg	Filip Balcar	107 kg
6. B	417 kg	Jakub Plíšek	119 kg
7. A	290 kg	Ema Folprechtová	72 kg
7. B	142 kg	Jiří Zmatlík	45 kg
8. A	279 kg	Jan Pohl	132 kg
9. A	480 kg	Petra Loumová	188 kg
Celkem	7 959 kg	x	x

Mgr. Jana Zumrová

Výtvarná exkurze za gotikou a renesancí

Ve středu 19. října 2016 jsme se vypravili na výtvarnou exkurzi. Čekala nás cesta do Turnova, pak do Všeně a nakonec na Vyskeř. V Turnově jsme navštívili Muzeum Českého ráje, kde jsme si prohlédli výstavu „500 let od přestaveb Hrubého Rohozce, pozdní gotika a raná renesance v Českém ráji“. Při výkladu spoluautora Mgr. Jiřího Sajbta jsme vyplňovali pracovní listy s mnoha úkoly. Měli jsme například uvést, kde vznikla renesance nebo s jakým časovým obdobím je spojena gotika. Další zastávkou byl gotický kostel sv. Filipa a Jakuba ve Všeni. Kostelem nás provázal R. D. Mgr. Pavel Mach, který nám sdělil spoustu zajímavostí nejen o historii kostela, ale také o obci. Když jsme se rozloučili s panem farářem, jeli jsme pod kopec Vyskeř. Až nahoru ke kapli sv. Anny byla cesta lemována křížovou cestou. Na vrcholu kopce se nám rozevřel pohled na celý Český ráj. Viděli jsme Trosky, Humprecht, Libošovice, a i Sobotka byla se svým kostelem nepřehlédnutelná. Celou exkurzi nás doprovázeli paní učitelka Brabcová s panem učitelem Lažou.

Kristýna Novotná, 7. B

Dějepisná exkurze v Jičíně

Ve čtvrtek 20. října 2016 jsme se v doprovodu paní učitelky Kozákové a pana učitele Munzara vydali na dějepisnou exkurzi do Jičína. Nejprve jsme navštívili místní státní okresní archiv. Tam jsme se od jeho ředitele Mgr. Karla Chutného dozvěděli spoustu zajímavého o vzniku našeho městského znaku nebo kdo vedl první soboteckou kroniku.... Byl to lékárník a učitel z chlapecké školy Václav

Šolc. Poté jsme vyrazili do synagogy. První zmínka o synagoze pochází z května roku 1773. Věděli jste třeba, že jejich symbol - hvězda se nazývá Davidova hvězda? Židé na bohoslužbách nečtou z knih, ale z tór. V České republice je asi deset židovských komunit. Většina synagog zmizela za nacismu a komunismu. Synagoga má horní a dolní část, do spodní části se chodí modlit muži a chlapci starší 13 let. Nahoře je výklenek, kam se chodí modlit ženy a děti. Nakonec jsme šli navštívit kostel sv. Jakuba Většího. Nechal ho postavit frýdlantský vévoda Albrecht z Valdštejna. Kostel měl mít původně tři věže podobně vysoké jako je Valdická brána. Takže se vlastně nikdy nedostavěl. Dokonce jsme se byli podívat i uvnitř v kostele. Kostel má tvar kříže a vchod je přímo proti hlavnímu oltáři. Myslím si, že exkurze byla povedená a všem se nám líbila.

Věra Bočková, 6. A

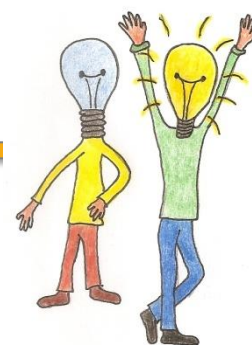
Chytré hlavičky

Kopidlenský kvíteček, kapřík a jelen

7. října 2016 se v Kopidlně uskutečnila tradičně soutěž Kopidlenský kvíteček, Kopidlenský kapřík a letos nově přibyla soutěž Kopidlenský jelen.

I letos jsme obsadili svou účastí všechny kategorie a těšili se na úkoly, které pro soutěžící budou připraveny.

V kategorii Kopidlenský kvíteček soutěžily žákyně devátého ročníku: Lucie Richterová, Natálie Klímová a Petra Loumová. Děvčata poznávala rostliny, psala test z biologie a každá pak plnila samostatný úkol. Petra sportovala, Natálie aranžovala dárek a Lucka poznávala plody poslepu. V jednotlivcích se umístila Lucie Richterová na vynikajícím druhém místě a Natálie Klímová obsadila

krásné páté místo (celkem soutěžilo 36 žáků). Ještě lepší ale byl výsledek celého družstva, protože dívky celou soutěž vyhrály.

V kategorii Kopidlenský kapřík soutěžili žáci sedmého a osmého ročníku: Adéla Vorlíčková, Karolína Kozáková a Lukáš Chrupa. I v této soutěži žáci plnili různé disciplíny - házeli udicí na cíl, poznávali vodní rostliny a živočichy, psali přírodovědný test a navazovali háčky. Nejlépe se s úkoly vypořádala Adéla Vorlíčková, která skončila na vynikajícím, ale nepopulárním 4. místě. Družstvo celkově obsadilo 6. místo.

V kategorii Kopidlenský jelen soutěžili: Adam Bárta, Patrik Šimůnek a Filip Kubeček. Tato skupina psala test, poznávala lesní zvěř a rostliny a střílela ze vzduchovky. Družstvo obsadilo 12. místo a v jednotlivcích byl nejlepší Adam Bárta na 19. místě.

Všem blahopřeji k jejich výsledkům a těším se na další ročník.

Mgr. Jana Zumrová

KOPIDLENSKÝ KVÍTEČEK

Začátkem října se naše škola zúčastnila tří přírodovědných soutěží: Kopidlenský kvíteček, kapřík a jelen. Já jsem se zapojila do soutěže Kopidlenský kvíteček a se mnou v družstvu byla také Petra Loumová a Lucie Richterová. Když jsme přijely na soutěž, dozvěděly jsme se několik organizačních informací. Naše soutěž se skládala ze tří částí. První byl test všeobecných znalostí. Kolik máme krevních skupin? Jaká rostlina je na obrázku? Druhá část byla o poznávání rostlin. Na lavicích bylo rozmístěno 20 květů nebo listů a my jsme je měly poznat. Třetí část byl volitelný úkol. Já jsem měla přízdobu a dekoraci dárku, Lucka poznávala zahradní plodiny poslepu a Pěťa dostala sportovní úkol. Když jsme splnily své úkoly, čekaly jsme na vyhodnocení. Místa mýjela a nás pořad nevyhlašovali, což se nám líbilo. Nejprve jsme si myslely, že na nás zapomněli, ale opak byl pravdou. Naši školu vyhlásili jako poslední, což znamenalo, že jsme celou soutěž vyhrály, čemuž jsme nemohly uvěřit. Vyhrály jsme diplom, pár pomůcek do školy a dort. Bylo to pro nás velké překvapení a jsme za to moc rády.

Bylo to pro nás velké překvapení a jsme za to moc rády.

Natálie Klímová, 9. A

Sobotecké branky, body, vteřiny

Okrskové kolo v minikopané

Ve čtvrtek 3. října 2016 se vybraní žáci naší školy v doprovodu pana učitele Munzara zúčastnili okrskového kola v minikopané, které se uskutečnilo na hřišti s umělou trávou Městského stadionu v Jičíně. Do turnaje se přihlásily čtyři školy, které se utkaly o dvě postupová místa do okresního kola systémem každý s každým. Naši žáci měli postupové ambice, ale průběh turnaje jim vzal doslova vítr z plachet. Prohráli všechna tři utkání s hrozivým skóre 1:19! Bojovnost se klukům nedá upřít, ale soupeři byli prostě nad jejich síly. Do okresního kola soutěže postoupily výběry 4. ZŠ Jičín a 2. ZŠ Jičín, která byla zároveň pořadatelskou školou.

Přehled výsledků:

Týmy	1.	2.	3.	4.	Skóre	Body	Umístění
	I. ZŠ Jičín	II. ZŠ Jičín	IV. ZŠ Jičín	ZŠ Sobotka			
1. I. ZŠ Jičín		1:5	2:5	8:0	11:10	3	3.
2. II. ZŠ Jičín	5:1		3:5	7:0	15:6	6	2.
3. IV. ZŠ Jičín	5:2	5:3		4:1	14:6	9	1.
4. ZŠ Sobotka	0:8	0:7	1:4		1:19	0	4.

Radek Štaff

Okresní kolo přespolního běhu

V úterý 4. října 2016 se několik dětí chystalo do Jičína na přespolní běh. Vyjžděli jsme brzy ráno, bylo ošklivé počasí, a tak jsem doufala, že se akce třeba zruší. Bohužel se nedostavil jeden přihlášený žák, a proto se chlapecký tým nemohl zúčastnit. Chlapce paní učitelka propustila domů s tím, že v 7:50 jim začíná výuka. My dívky jsme nastoupily do autobusu a jely vstříc našemu závodu. Na jičínském Lepařově gymnáziu jsme si na chvíli sedly a daly jsme si pozdní snídani. Kolem deváté hodiny byla registrace, poté jsme se v nově opraveném srubu převlékly a šly jsme se rozcvičit. Jako první běžely mladší dívky.

Dráha byla dlouhá 1,7 km. Terén byl tak akorát na přespolní běh. Byly tam nějaké kopečky, nějaké kořeny..... Nic, co by se nedalo zvládnout. Mladší dívky se umístily velmi dobře, ale to až později. Předtím, než jsme vyběhly, jsme byly asi pětkrát na toaletě. Tak nervózní jsme byly. Nevím jak ostatní, ale moje domněnka mě vyvedla

z omylu. Dráha byla příšerná. Jeden kopec za druhým, pak dlouhá, nekonečná rovinka, kopec, kopec dolů, a znovu. Myslela jsem, že na té trati ztratím plíce. Každopádně, když jsme doběhly, šly jsme všechny pro něco malého na zub a převléct se ze zpoceného oblečení. Samozřejmě jsme se neobešly bez nějaké té fotky na sociální síť. Když všichni doběhli, následovalo vyhlášení konečných výsledků. Mladší dívky se umístily na třetím místě a my též. Sice jsme nepostoupily, ale pohár jsme dostaly. Je to náš první pohár! A příště už třeba postoupíme.

Přehled výsledků:

Kategorie III - dívky:

1. ZŠ Jičín, Železnická
2. ZŠ K. V. Reise, Lázně Bělohrad
3. ZŠ, Sobotka, okres Jičín
4. ZŠ Hořice, Na Habru

Nejlepší jednotlivec:

Ema Nierostková (2. místo)

ZŠ Sobotka reprezentovaly:

Ema Nierostková, 7. B (2.)
Ema Folprechtová, 7. A (9.)
Aneta Kubánková, 6. B (13.)
Aneta Hudcová, 6. A (16.)
Věra Bočková, 6. A (17.)

Kategorie IV - dívky:

1. ZŠ Jičín, Železnická
2. Lepařovo gymnázium Jičín
3. ZŠ, Sobotka, okres Jičín
4. ZŠ Hořice, Na Habru

Nejlepší jednotlivec:

Aneta Bartková (8. místo)

ZŠ Sobotka reprezentovaly:

Aneta Bartková, 8. A (8.)
Veronika Ječná, 8. A (9.)
Petra Loumová, 9. A (10.)
Adéla Kuželová, 9. A (13.)
Klára Drapáková, 9. A (14.)

Adéla Kuželová, 9. A

Něco navíc....

Vznik školního poradenského pracoviště

K 1. září 2016 vzniklo na naší škole v souladu s vyhláškou č. 27/2016 Sb. školní poradenské pracoviště, které poskytuje poradenské a konzultační služby žákům, jejich zákonným zástupcům a pedagogům. Hlavním cílem ŠPP je zkvalitnění péče o děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Dále je naší společnou snahou vytvoření strategie předcházení školní neúspěšnosti a sociálně nežádoucích jevů, realizace preventivních programů a samozřejmě také poskytování kvalitních služeb v oblasti kariérového poradenství pro žáky 9. ročníku. ŠPP by mělo také sloužit k zajištění včasné intervence při aktuálních problémech žáků a třídních kolektivů, ke spolupráci s pedagogicko-psychologickými poradnami a dalšími poradenskými institucemi.

Personální obsazení ŠPP:

- Mgr. Pavla Kozáková - výchovná poradkyně
- Mgr. Kateřina Jirásková - speciální pedagožka
- Ing. Marcela Pipková - metodička prevence
- Mgr. Jana Knapová - ředitelka školy

Konzultační hodiny:

- Mgr. P. Kozáková - úterý 10:35 až 11:30, středa 11:40 - 12:25
- Mgr. Kateřina Jirásková - středa 13:20 až 15:00
- Ing. Marcela Pipková - čtvrtek 7:00 až 8:30
- Mgr. Jana Knapová - úterý 14:00 až 15:00

Mgr. Pavla Kozáková

Učíme se společně

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Ve druhé polovině loňského školního roku jsme soustředili naši pozornost na chystané změny ve vzdělávacím procesu, které vstoupily v platnost dne 1. září 2016 Vyhláškou č. 27/2016 Sb. o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných. V rámci těchto změn vyhlásilo MŠMT výzvu číslo 02_16_022 Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování - Šablony pro MŠ a ZŠ Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání. Tato výzva umožňuje poskytnout žadatelům finanční prostředky na personální podporu a aktivity spojené se vzděláváním žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Během letních prázdnin jsme proto sestavili žádost o podporu s názvem „Učíme se společně“, která se skládá z následujících šablon:

- **II/1.2 Školní speciální pedagog - personální podpora ZŠ**
- **II/2.11 Tandemová výuka na ZŠ - profesní rozvoj pedagogů ZŠ**
- **II/3.1 Čtenářský klub pro žáky ZŠ**
- **II/3.3 Doučování žáků ZŠ ohrožených školním neúspěchem**
- **II/3.4 Příprava na vyučování žáků ZŠ ohrožených školním neúspěchem**

Takto sestavenou žádost jsme společně s povinnými přílohami odeslali dne 3. 8. 2016 ke zhodnocení a vydání právního aktu (Rozhodnutí o poskytnutí dotace). Vzhledem k časově náročnému procesu schvalování umožňuje tato výzva zahájit fyzickou realizaci již před vydáním právního aktu. Této možnosti jsme využili a všechny aktivity spojené se šablonami jsme na naší škole začali realizovat již od 1. září 2016.

Jednotlivé šablony jsme zvolili v různém počtu dle aktuálních potřeb, a proto některé aktivity poběží po celou dobu trvání projektu (2 roky) a některé jsou rozloženy do jednoho školního roku. Mezi šablony, které budou fungovat na naší škole dva školní roky, patří školní speciální pedagog, tandemová výuka realizovaná v hodinách Čj na II. stupni, čtenářský klub pro žáky I. stupně a doučování anglického jazyka a matematiky. Ostatní aktivity budou probíhat pouze tento školní rok.

Přáli bychom si, aby tento projekt pomohl dětem a přispěl ke zkvalitnění výuky na naší škole.

Ing. Marcela Pipková

Věděli jste, že?

Střípky z historie

ZÁŘÍ

- 1. září 1939 - nacistické Německo přepadlo Polsko - začátek 2. světové války
- 8. září 1841 - narození českého hudebního skladatele Antonína Dvořáka
- 10. září 1977 - ve Francii došlo k poslední popravě gilotinou
- 15. září 1916 - v 1. světové válce Angličané poprvé v historii použili tanky
- 17. září 1394 - král Karel IV. nařídil vyhnat všechny Židy z Francie
- 28. září 935 - **Ve Staré Boleslavi byl bratrem zavražděn kníže Václav**

Svatý Václav

Václav byl český kníže a světec - hlavním patron Čech a Moravy. O Václavovi dodnes nemáme moc informací, většinu z nich čerpáme z kronik okolních států. Mnoho zajímavostí o životě sv. Václava se také dozvídáme z nepísemných pramenů, jako jsou archeologie a paleoantropologické výzkumy ostatků Přemyslovců.

Václavovy výchovy se ujala jeho babička Ludmila, která velmi dbala na vzdělání svého vnuka. Po smrti Václavova otce knížete Vratislava se ujala vlády Václavova matka Drahomíra, která měla s Ludmilou velké neshody ať už o výchově Václava nebo o moci knížectví. Spor vyvrcholil v zavraždění Ludmily Drahomířinými sluhy.

K zavraždění Václava se poutá mnoho legend a pověstí, většina z nich ovšem není moc věrohodných. Každý kronikář a písař si příběh něčím přibarvil. Václavův bratr Boleslav jej pozval na hostinu k příležitosti svátku svatých Kosmy a Damiána. Druhý den po hostině se Václav vydal k ranní

modlitbě a před bránou do kostela si na něj „počíhal“ jeho bratr Boleslav, který ho podle pověsti udeřil mečem do hlavy. Václavovo zranění ovšem nebylo tak vážné, aby nebyl při vědomí. Václav Boleslavu vytrhl meč z rukou, a i když mohl svého bratra zabít a sebe zachránit, meč odhodil. Boleslavova proradnost však neznala mezí a na pomoc při vraždě svého bratra si přivolal své dva sluhy, kteří Václava zabili. Takto praví legenda, ale ať už to bylo tak či onak, sv. Václav je pro nás všechny dodnes symbolem české státnosti.

ŘÍJEN

- 1. říjen 1946 - Norimberský proces = soudní proces s představiteli nacistického Německa
- 5. říjen 1842 - v Plzni byla uvařena první várka plzeňského piva
- 12. říjen 1492 - Kryštof Kolumbus připlul k Bahamským ostrovům, a objevil tak Ameriku
- 21. říjen 1125 - zemřel Kosmas, autor Kroniky české
- 28. říjen 1918 - V Praze byl vyhlášen samostatný československý stát

Tomáš Garrigue Masaryk

Tomáš Garrigue Masaryk byl bezesporu jednou z největších postav naší historie. Nebyl jen prvním československým prezidentem, ale i filosofem, politikem a pedagogem. Do širokého povědomí se dostal jako prezident osvoboditel, ovšem je třeba zdůraznit také to, že byla i určitá období, kdy většina společnosti stála proti němu. Na začátku 1. světové války se rozhodl odjet do ciziny, kde přes své přátele začal navazovat styky s nejvýznamnějšími politiky té doby. Světové politiky začal seznamovat se svými požadavky a prosazoval vznik samostatného československého státu. V roce 1918 jednal Masaryk o vytvoření nového státu v USA, kde získal velkou podporu českých a slovenských krajanů. Po svém návratu z USA se Masaryk dočkal slavnostního uvítání nadšenými davy. T. G. Masaryk byl poprvé zvolen prezidentem československé republiky 14. listopadu 1918. Podle tehdejší ústavy měl prezident jen velmi malé pravomoci, ale Masaryk si vahou své osobnosti vymohl podstatného rozšíření pravomocí hlavy státu, a díky tomu výrazně napomohl poválečnému rozkvětu Československa.

Odkaz prezidenta Masaryka přetrvává až do současnosti a Masarykovy myšlenky byly základem pro obnovu demokracie v Československu po roce 1989. O morálních hodnotách T. G. M. nejlépe hovoří jeden z jeho citátů: *„Láska ukazuje člověku cíl jeho života. Rozum ukazuje prostředky, jak jej uskutečnit.“*

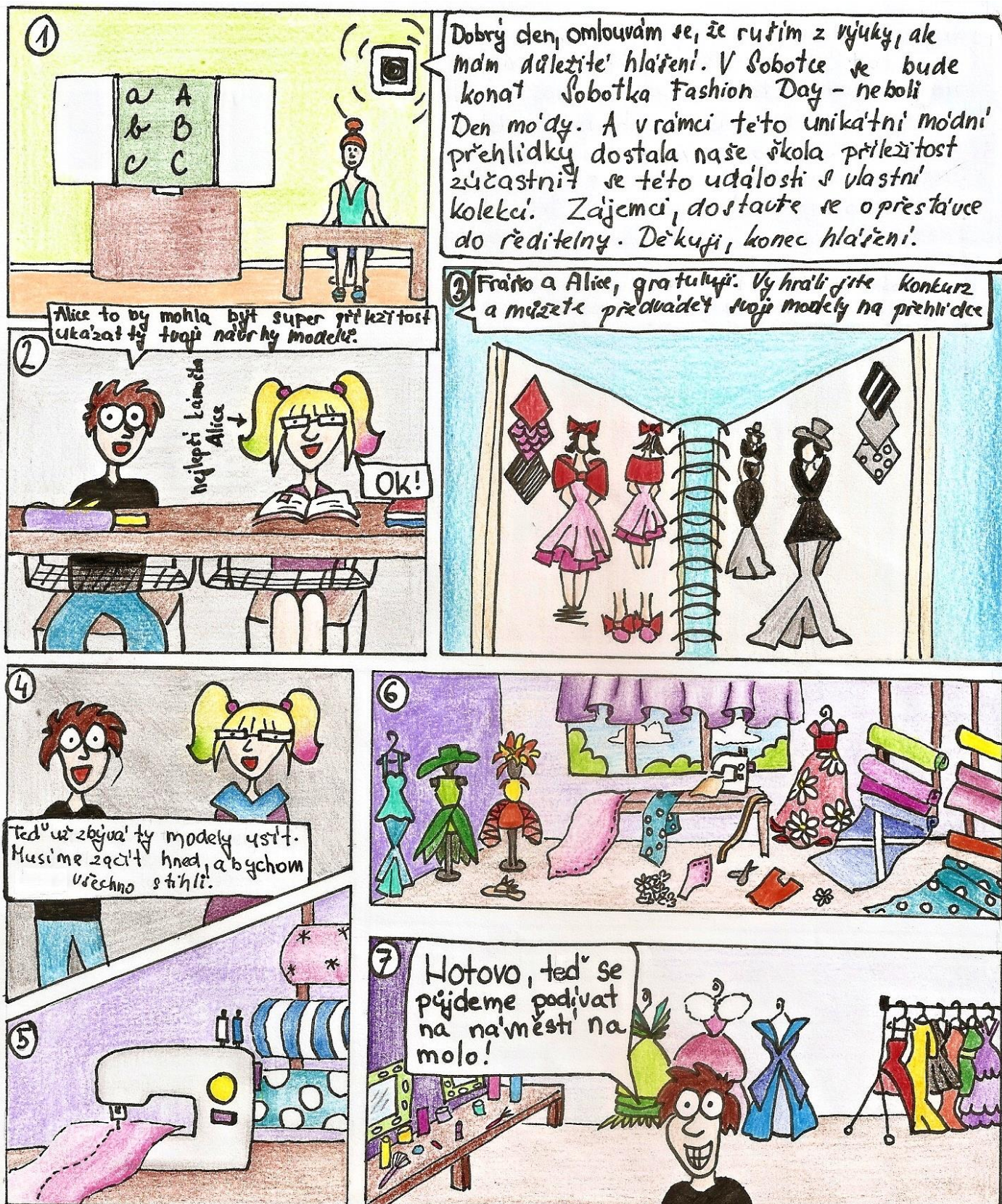
Zdroje informací a obrázků: www.wikipedia.cz, www.google.com, publikace: Dějiny světa (nakladatelství Cesty)

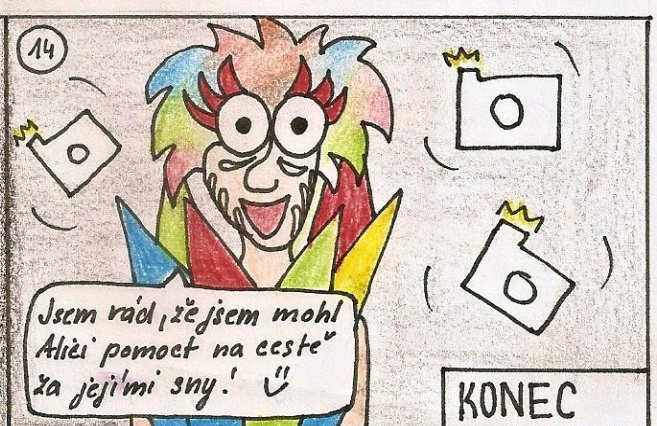
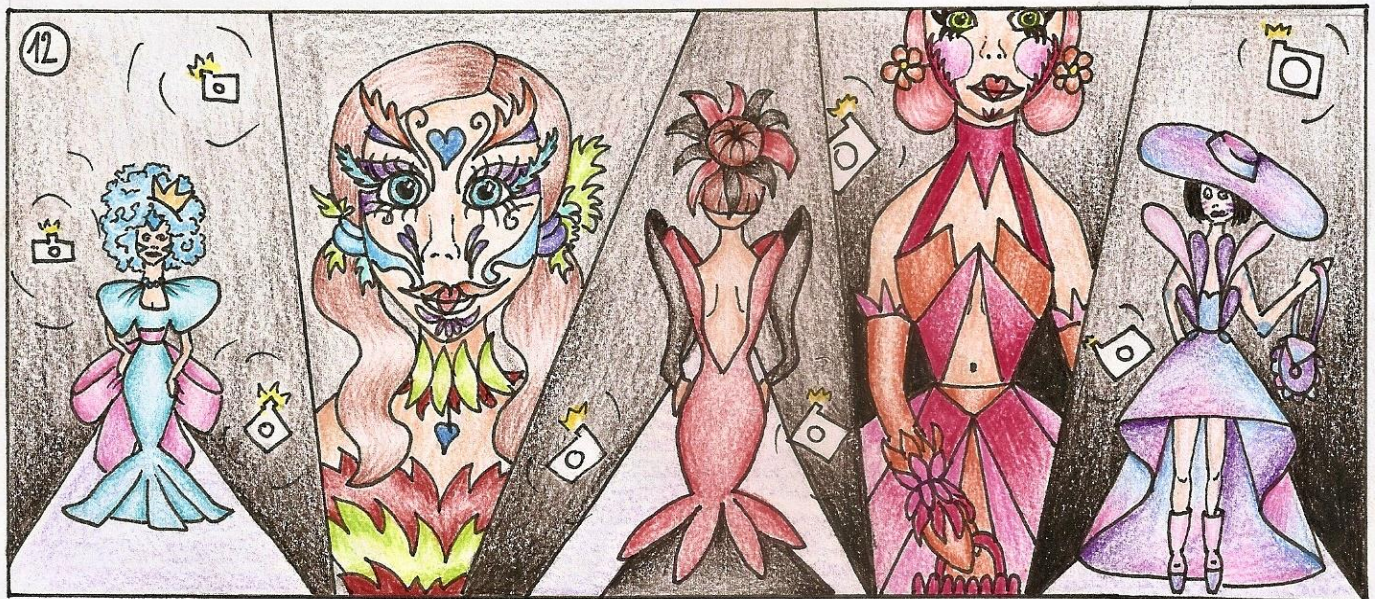
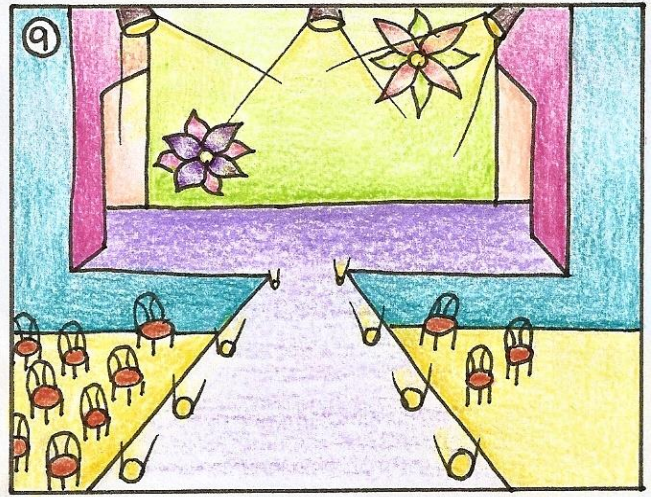
Lucie Schönová, 7. A

Fráňova dobrodružství

Módní přehlídka po našem

Vyzvědači opět v akci

Rozhovor s panem učitelem Mgr. Oldřichem Kroftou

1. Kolik je Vám let?

Je mi 67 let.

2. Jakou třídu učíte?

Já učím 5. B.

3. Odkud pocházíte?

Pocházím z Kolína.

4. Kde je Vaše trvalé bydliště nyní?

V současnosti bydlím v Jičíně.

5. Jak dlouho jste učitelem?

Učím již 44 let.

6. Na kolikáté škole už učíte?

Učím na deváté škole, na pěti v České republice a na čtyřech v zahraničí.

7. Co učíte za předměty?

Především fyziku, ale i matematiku, přírodopis a pracovní činnosti.

8. Chtěl jste být učitelem od malička?

Moc jsem o tom neuvažoval, ale nakonec jsem se rozhodl takto.

Karel Kraus, 7. B

Kdo si hraje, nezlobí

SÁRA

věk: 15 let

oblíbené předměty: angličtina,
francouzština, němčina a čeština

neoblíbené předměty:
matematika a přírodopis

Ahoj!

Jmenuji se Sára a budu
tě učit angličtinu! ☺

Příště ti představím mé
další přátele. Dnešní
téma budou „Simpsoni“

Angličtina je úžasný jazyk, se kterým se domluvíš prakticky všude. K učení ti mohou pomoci anglické písničky, filmy s anglickým dabingem nebo různé hry v angličtině. Pomoci ti může i takzvaný „learning in sleep“. Najdi si před spaním na internetové adrese www.youtube.com nějaké podobné video a budeš se moci učit i ve spánku.

Nyní si zopakujeme časování slovesa být (to be):

Číslovky:

I am	já jsem	We are	my jsme
You are	ty jsi	You are	vy jste
He, she, it is	on, ona, ono je	They are	oni jsou

100 - hundred
1.000 - thousand
1.000.000 - million

Sára doporučuje k procvičování angličtiny internetovou stránku www.helpforenglish.cz.

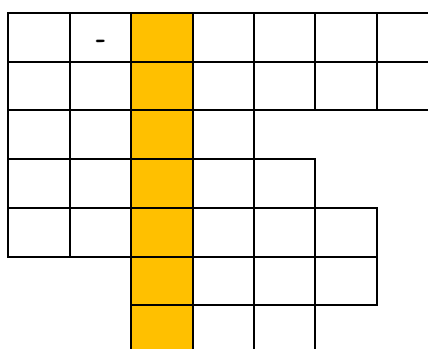

True or false

Lisa has a sibling.
 Lisa plays the saxophone.
 The leggings are very short.
 Lisa has a necklace.
 Lisa wears this outfit in the series.
 Lisa normally wears orange dress.
 Her father is Homer.

true	false

Vylušti následující anglickou křížovku:

TRIČKO
 OBLEČENÍ
 MIMINKO
 FOTKA
 PŠTROS
 KRÁL
 RUKA

Příště vám poví má nejlepší kamarádka Elis něco o Japonsku. Tuto zemi má moc ráda, jelikož tam do svých 14 let vyrůstala. Máte se na co těšit! Tak ahoj!

Nikola Jurigová, 7. A